כלום. אבל מי שלא שמע אותם מפי החזן או שמעם ושח בינתים, הוא צריך להתפלל אותם בעצמו מפני שהם מן העיקרים היסודיים והסדרים הנהוגים ולא כמו האזהרות קנ, א ואמא מן לם יסמעהא / מן אלאמאם או סמעהא ותכלם פיהא פלא בד לה מן אן יצליהא הו פראד לאנהא מן אלאצול אלאראיל ואל־ קואנין אלגאריה וליס מתל א זה רות.

תפלת ראש השנה:

צלוה ראש השנה מגן ומחיה והאל הקדוש

מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת

אותנו רצית בנו רוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקירבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת ותודיענו מועדי קדשיך ותלמדנו לעשות מצות חקי רצונך ותתן לנו ייי אלהינו את יום הזכרון הזה באהבה זכרון תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים אלהינו

ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודיך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך ויאמרו כל אשר נשמה באפו ייי אלהי / ישראל מלך ומלכותו בכל משלה קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו בשמחה וששון מועדי קדשך ב א ייי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון רצה ומודים ושים שלום.

1. טשנ מן לא יסמעהא. 1. או כאן פותח 6 יוהמון העם אומרים אל חי ומגן ואינם אומרים משנא. 3. הו אין בטשג, טשנא פראד מלך עוזר ומושיע והם טועים ... ועוד כי בסדר הו. 4. טשמס ניא וליסת. טשנא אזהרות רב עמרם ורבינו סעדיה ישנו" (אבודרהם). פיגב אן ילום כל דלך. 5. טשנא צלוה משמע שלפניו היה כאן כל הנוסח של שלש ראט אלסנה. 6. טשמט נא והמלך הקדוש. ראשונות ועי בשה"נ. 8 ותודיענו: עי לעיל טשג י'י שמתי תחתח וג' זכרנו לחיים אל עמ' קנ שו' 7.

חיים אל חי ומגן ב"א י"י מגן אברהם. אתה גבור לעולם י"י וג' מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ב"א י"י מחיה המחים. אתה קדוש וג' ונאמר ויגבה י"י צבאות במשפט והאל הקדוש גקדש בצדקה ב"א י"י המלך הקדוש. 6 טשמט אתה בחרתנו מכל העמים. ותתן לנו. טש"ג אתה בחרתנו כלה אלי ותתן לנו. טש"ג העמים ורצית בנו מכל הלשונות וקדשתנו ... הגדול והקדוש עלינו כראת ותתן לנו. 10 באהבה אין בטשמט ניא. 11 טש"ג והדר בגאון עזך. 12 טש"ג ארצך וידע כל פעל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו. 13 משלה, עד כאן טש"ג טשמט נא וחלקנו. 14 וששון אין בטשמט נא. 15 טש"ג ושים שלום. והם כדלך יצלון תמיד ומנחה בסוא ויתקדם שלית ציב' כדלך לא זאיד ולא נקצאן וי[ת]גדל אלי דאמירן בעלמא כלה ויכרג ספר תורה ויקרא מעני אליום תם יפטר בספר תאני מוסף אליום תם יתקע אלצארב בעד אן יברך אלברכתין אלמרסומתין ל' צות כמא שרחנא. תם יקום שילוח ציב' יקדם יתגדל כלה אלי ואימרו אמן ויקומון יצלון אלגמאעה צלוה מוסף באיטר אלצות והו מגן. — גירסא זו/ המזכירה קריאת התורה וההמסרה, יש בה ענין מיוחד.

ומן אלנאם מן סן אן יקול פי ברכת מגן ויש נוהגין לומד בברכת מגן

וברנו לחיים מלך רחמן חפץ בחיים כתבנו בספר חיים לפניך מלך מושיע ומגן ביא ייי מגן אברהם ופי ברכה מחיה [ובברכת מחיה] מי במוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים ב א ייי מחיה המתים ופי ברכת הקדוש (ובברכת הקדוש) ויגבה ייי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ב א ייי המלך הקדוש ופי ברכת מודים (ובברכת מודים) זכור רחמיך וכבוש כעסך וכתוב לחיים כל בני בריתך קנא, א יפי שים שלים (ובשים שלים) ובספר חיים ברכה ושלום ישועה ונחמה / כלכלה ופרנסה רוח והצלה נזכר ונכתב ונחשב ונמנה אנו וכל עמך ישראל לחיים

ברחמים

ומע דלד ינכרון אן יקאל פי ראש השנה ועם זה הם דוחים לומר בראש השנה והנתילנו בשמחה מוצדי קדשיך והנחילנו בשמחה מועדי קדשיך אלא אומרים במקומו והנחילנו בשמחה לכן יקולון מכאנה והנחילנו בשמחה משפטי צדקך, ומה שהם דוחים איננו דהוי ם שפטי צדקך ומא אנכרוה לים הו מנכר

וכמו כן מה שהם קובעים אין לו עיקר. ואמא צלוה מוסף והי אלתי קלת אנהא ותפלת בוסף, והיא שאמרתי שהובה היא ואגכה אן יצליהא כל פראד אלא מן סמפהא שכל יחיד יתפלל אותה אלא אם כן שמע מו אלאמאם מגן ומחיה ותאל הקדוש אותה מפי החזן, מגן ומחיה והאל אתה בהרתנו אלי זכר ליציאת הקדוש אתה בחרתנו עד זכר

2 - וקאל רבינו האייול הוה אלוואים שלתי תקל פי אלגלוה מפני ופרינו לחיים. ומי כפוך שב הרחמן. ווכור רחשרן, ובספר השיים לים להא אצל ואנמא סי מנוגנ ובדץ אלנאם יטקנוהא. וכדלך קאל דבגד מפדיה ז'ל (מדור ר' שלמה ב"ר נתן מסבלמסה כ"י אוכספודד 896

מגן פוי ווחה אלוי איאם זכרנוי -ג ששמש במפד איים מלך חי מושיע. -5-4 ומי ברבה הקואש וכו' אין בששמים 6. משמש נפי שורים. איז פי טשמט בספר ... רשלום פרנסה וכלכלה ישועה ודחמים נובר ונכתב לפניך אנו. ווי ברחמים אין בסשמים. 10. בושים דאם שנה בו ששמם ויקולון מכאגתא. דף ל"ר ע"אז. וצי" מש"ב ה"ל גינצברג בצנה"ש מו ששמש אות ועוב. זו ששפים מן אמאם.

ו'לך פי אלאצל".

וכדלך מא אתבתתה לים תו פי אלאצל.

ה"ב עמ' \$64 ואילך ובמקורות המובאים שם. 1-17 ששמש נא והמלך הקרוש ... ומפני מסאינו. גאון זקיל. יומשום רבינו סעדיה 10 יש אומד במגן וכדנו לחיים ואומר אמר[ו] מעין זכרונות ובדומה לבן בשאר ג' ראשונות וג' אחרונות זיש שחין אומר בר'ה ותנחילנו בשמחה ובששון וכו' ואומר במקום [זה] והנחילנו משפטי צדקך, ואינו מסבע שפבעו תכמים ומיר שאומר אין מחזירין אותו" (פרדס ד"ק מ"ר א': ד"ו שי' קיב"ו: הוצ' צרברייך. עמ' 230). ובסדור ר"ש מסגלמסה שם: יוקאל איצא רבנו סעדיה ז"ל אן פי בעץ אלבלאד יקל והנחילו בשמחה ובששון משפטי צדקך צוץ מן מועדי קדשך, ולים

מצרים מפני חטאינו גלינו ליציאת מצרים מפני חטאינו מאָרצנו והפסוקים:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח לייי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדובר אלי ועדן ושני תמידין כהלכתן. /

אחר כך יאמר

תם יקול

קנא, ב

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשאנו כגויי
הארץ ולא שמנו כמשפחות הארצות שלא שם חלקנו מהם וגורלנו ככל המונם
הארץ ולא שמנו כמשפחות הארצות שלא שם חלקנו מהם וגורלנו ככל המונם
מלכי המלכים ברוך הוא נוטה שמים ויוסד ארץ מושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אמת מלכנו ואין זולתו ככת
בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי ייי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד על כן נקוה לך ייי אלהינו לראות מהרה בתפארת
שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל
שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל לשון לפניך ייי אלהינו / יכרעו
ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככת בתור ייי
אלהיו עמו ותרועת מלך בו וכת ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד

הזכרון רצה ומודים ושים שלום תם יתקדם שליח צבור ויאום בהם הם כדי מגן ומחיה וקדו[שה] והכלך הקדוש ואתה בחרתנו ומפני חטאינו. ובזה נפסק הקטע. •• ששמש כהם.

⁻¹ ולפני האבודרהם היה כאן כל נוסח ומפני יו ששנא ומפני חטאינו כלה אלי את מוספי חשאינו: יאין לומר במוסף ואין אנו יכולין יום הזכרון הזה ... על ידי משה עבדך ובחדש. ולהשתחוות לפגיך יתם יקול אין בששמם. ששנא משמים את ·7 אלא ולראות לעלות ואין אנו יכולין להקריב לפניך קרבן. זכרונות ושופרות וז"ל: כל גוסח מלכיות וכו כהלכתן [...] אלהי' ואלה' אב' מלוך על כל כתוב בסדר רבינו סעדיה". וזה מפני העולם כלה כמצ מכתוב ויכתם ב' א' י'י שהפליה לרגל היא חובה רק בג' רגלים. מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום

שבטי ישראל ובדברי קדשך כתוב כי לייי המלוכה ומושל בגוים וכת
ייי מלך גאות לבש וג וכת ימלוך ייי לעולם אלהיך ציון וג וכת שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד
ייי עזוז וגבור ייי גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ייי עזוז וגבור ייי גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
סלה ועל יד עבדיך הנביאם נאמר כה אמר ייי מלך ישראל וגואלו

קנב. ב ייי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים / וכת ועלו מושיעים
בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לייי המלוכה וכת והיה ייי למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה ייי אחד ושמו אחד וכתוב בתורתך שמע ישראל
והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל העולם כלו בכבודך
ויאמרו כל אשר נשמה באפו ייי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו באהבה את יום הזכרון הזה ברוך אתה ייי מלך על כל הארץ

ויתקש תקיעה שלשה שברים תרועה ותקיעה

אתה זכור מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם לפניך נגלו כל תעלומות
קנג, א והמון נסתרות / שמבראשית כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד
עיניך אתה זכור את כל המפעל וגם כל היצור לא נכחד ממך הכל גלוי לפניך
ייי אלחינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות כי תביא חק זכרון להפקד בו כל
רוח ונפש להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית מראשית כזאת
הודעת ומלפנים אותה גליתה זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי
חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ועל המדינות בו יאמר אי זו לחרב אי
זו לשלום אי זו לרעב אי זו לשבע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות מי
מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש אשרי איש לא ישכחך
מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי היד מידה בחור ופל
מצעדי בין מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי היד מידה בחור ויצרי ביידה ביידה בחור ויצרי ביידה ביידה בחור ויצרי ביידה ביידה ביידה בחור ויצרי ביידה ביי

6- מי הוא. כאן נפסק טשמש. 14- אא עה"ג: 23- יובסדר רב עמרם ורב סעדיה כתוב ועל ודברך אמת וקיים לעד יקול ולא יקול והנחילנו. המדינות סמוך עם מה שלפניו בליפירוד" (אבודרהם). ובן אדם יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא תכלים לנצח כל החוסים קנג ב בך כי זכר כל המעשים לפניר בא ואתה דורש / מעשה כלם וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים בהביאד את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם על כן זכרונו בא לפניך ייי אלהינו להרבות זרעו כעפרות תבל וצאצאיו כחול הים ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים וכתוב וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וכת וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור ובדברי קדשר כתוב זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום ייי טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו וכת זכר לעולם בריתו ועל יד עבדיך דבר צוה לאלף דור וכת ויזכר להם בריתו וינחם כרוב חסדיו פנד, א הנביאים נאמר הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר ייי זכרתי / לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה וכת וזכרתי אני את בריתי אותר בימי נעוריד והקימותי לך ברית עולם וכת הבן יקיר

לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ייי אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא יגיע ויראה יזכר ויפקד לפניד זכרונינו וזכרון אבותינו זכרון ירושלם עירך זכרון משיח בן דויד עבדר זכרון עמך כל בית ישראל עבדיך לטובה ייי אלהינו לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה זכרנו ייי אלהינו בו לטובה פקדנו בו לברכה הושיענו בו לחיים מלטנו בו מכל צרה בדבר ישועה ורחמים קרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון ברנה ולירושלם קנד. ב עירך בשמחת עולם ונעשה לפניך את חובתינו כמצוה עלינו בתורתך / על ידי משה עבדך דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לייי וזכור לנו ייי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאבותינו בהר המוריה ותראה לפניך עקידה שעקד אברהם אבינו את יצחק

15

20

25

¹⁶ לעיל עמ' קב עיין נוסח יעלה ויבוא ע'ם אדמא. 16 יעלה ויבוא: עי' מש"כ בענין זה ר"ל גינכצרג ביהצפה מארץ הגר' שנה ג' עמ' 181 ואילך.

בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך כן יכבשו רחמיך את כעסך וטובך הגדול ישיב חרון אפך מעמך ישראל ונחלתך וקיים לנו ייי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ייי כי זוכר הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך ועקידת יצחק לזרעו תזכור בֹ אֹ ייי זוכר הברית /

ויתקע תקיעת שלשה שברים ותקיעה

קנה, א

אתה נגליתה בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעתם את הוד קולך ונגליתה עליהם בערפילי טוהר גם כל העולם כולו חל מלפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד בעמך תורה ומצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגליתה ובקול שופר עליהם הופעתה ככ בתור ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה וכתוב ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול וכת וכל העם ראים את הקלות ואת הלפידים ואת קול השופר קנה ב ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק ובדברי קדשר כתוב / עלה אלהים בתרועה ייי בקול שופר וכת בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלר ייי וכת תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו וכת הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה ועל יד עבדיר הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו וכת והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לייי בהר הקודש בירושלם וכת

יועקידת, כאן פוחח טשנב. 8 טשנב השמעתם קולך ... בערפלי ... העולם חל. 10 סיני. כאן פותח טשנג. 11 ותשמעם, כאן פותח טשנד. טשנד מלהבי אש. 16 טשנג גד כתוב לאמר. 18—19 הללויה בדלף, אין בטשנב נג נד.

וייי עליהם יראה ויצא כברק חצו וייי אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן ייי צבאות יגן עליהם כן תגן על עמך בשלומך תקע בשופר גדול קני * לחירותנו ושא נס מהרה לקבוצנו קרב / פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון ברנה ולירושלם עירך בשמחת עולם ונעשה לפניך את חובתינו כמצְוֶה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ייי אלהיכם כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין זולתך ב א ייי שומע תרועה

וֹיתקשׁע תֹקִיעֹה תֹרועֹה וֹתקִיעֹת

רצה ייי אלהינו וכול במודים נאמר זכור רחמיך וכבוש כעסך וכתוב לחיים כל בני בריתך ב א ייי הטוב שמך ולך נאה להודות. ובספר חיים ברכה ושלום ישועה ונחמה כלכלה ופרנסה רוח והצלה נזכר ונכתב ונחשב ונפקד לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ברחמים רבים ב א ייי המבוך את עמו ישראל בשלום /

קנו בזה יקד אלף באזי הדה אלפצול מא לא אחציה כתרה מן אלתואליף פמנה מא הו צחיח אל אלפאט ואלמעאני ומנה מא הו פאסד אלגמיע ומנה מא הו קליל אלולל ולכני אכתאר מן כל תואליף אלת קיעות אלתי ערפתהא קולא ליוסי בן יוסי ארי אתבאתהא האהנא.

ועל הפרקים האלה נתחברו פזמונים שאיני יכול למנות אותם לריבוים, מהם נכונים במלים ובתוכן ומהם נפסדים בכל ומהם מעוטי השגיאות. אבל מכל פזמוני התקיעות שאני מכיר, הריני בוחר בדברי יוסי בן יוסי. ואני רואה לרשום אותם כאן:

-11 המאור סוף ר'ה (שבה"ל סי' ש"ב): -כך אמר רב סעדיה ז"ל לאחר תפלת המוסף מריעין תרועה גדולה לערבב את השטן". וליתא בסדור לפנינו.

וה' עליהם – חצו, אין בטשנב נג נד, 2-2. טשנב תקע שופר ... נס לקיבוצינו וקרב ... ונפוצותינו מירכתי: ששנג נס לקיבוצנו וקרב מפוזרינו: משנג נס לקיבוצנו וקרב מפוזרינו: ששנד (קרוע) וקרב. 4- טשנד והביאנו ה' אלהינו.

6. טשנד קרבן חובתינו: טשנג ק' חובתינו. זי טשנד ומאזין תרועה ואין דומה לך ב'. 14-10 רצה – בשלום, אין בטשנג גג נד. טשנב פהדא אלאן שרח צלאה ראס אלסנה פי יום אלאול ואלתאני ובאקי עשרת ימי תשובה יגב יצלא בדל האל הקדוש יקול המלך הקדוש ובדל אוהב המשסס[1] יקול המלך המשפט עלי דלך כל אלי' איאם יגב אן נדכר בעד דא צלוה אלכיפור וליכין נכלרהא לתכון מע נצם כל צום, וכאן נפסק הקטע. 10: כתרה אין בטשנג נד. טשנג מן אלתאליף. ששנג ד פמנה אלצחיח אלאלפאט. דו טשנג ומנה פאסד אלגמיע: טשנד ומנה אלפסאד אלגמיע. כאן נשסג תאליף תקיעות ערפתהא ... וארי אתבאתה. 20: האהגא אין בטשנג.